

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

95. Povrv-7154/2012

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, po sucu toga suda Mariji Jurdani, na prijedlog sudske savjetnice Tamare Košak, u pravnoj stvari tužitelja D.I. SEKULIĆ d. o. o. "u stečaju", OIB: 96975749204, koje zastupa Zdenko Bešlić, stečajni upravitelj, protiv tuženika Dalibora Kudumije iz Zagreba, Grižanska 12, OIB: 38316138606, kojeg zastupaju Zlatko Gregurić, Tatjana Figač – Gregurić i Hrvoje Mladinić, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Zlatko Gregurić, Tatjana Figač – Gregurić i Hrvoje Mladinić iz Bjelovara, , radi isplate iznosa od 50.204,21 kn, nakon glavne rasprave zaključene 22. travnja 2014.g. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tuženika, dana 6. lipnja 2014.g., istim danom objave

presudio je

I Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Stanke Jelić iz Nove Gradiške, posl. br. Ovr-51110/11 od dana 11. listopada 2011.g. u dijelu kojim je naloženo tuženiku Dalibora Kudumije iz Zagreba, Grižanska 12, OIB: 38316138606, isplatiti tužitelju D.I. SEKULIĆ d. o. o. "u stečaju", OIB: 96975749204, iznos od 50.204,21 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 12. studenog 2009.g. do 30. lipnja 2011. po stopi od 17% godišnje, od 1. srpnja 2011. do isplate po stopi od 15% godišnje, a u slučaju promjene eskontne stope Hrvatske narodne banke, zakonske zatezne kamate će se obračunati uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, kao i u dijelu kojim je naloženo tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 1.048,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 11. listopada 2011.g. do isplate, po stopi od 15% godišnje, a u slučaju promjene eskontne stope Hrvatske narodne banke, zakonske zatezne kamate će se obračunati uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 8 dana.

II Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Stanke jelić iz Nove Gradiške, posl. br. Ovr-51110/11 od dana 11. listopada 2011.g. u dijelu kojim je naloženo tuženiku Daliboru Kudumiji iz Zagreba, Grižanska 12, OIB: 38316138606, isplatiti tužitelju D.I. SEKULIĆ d. o. o. "u stečaju", OIB: 96975749204, zakonsku zateznu kamatu na iznos od:

- 3.150,00 kn od 1. srpnja 2009. do 11. studenog 2009.g.
- 3.500,00 kn od 17. srpnja 2009. do 11. studenog 2009.g.,
- 4.000,00 kn od 22. srpnja 2009. do 11. studenog 2009.g.

- 39.554,21 kn od 1. lipnja 2009. do 11. studenog 2009.g., kao i u dijelu kojim je naloženo tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 73,81 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 11. listopada 2011.g. do isplate, po stopi od 15% godišnje, a u slučaju promjene eskontne stope Hrvatske narodne banke, zakonske zatezne kamate će se obračunati uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 8 dana.

III Utvrđuje se da ne postoji tražbina tuženika prema tužitelju u iznosu od 67.909,32 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 11.11.2009. g. do isplate.

IV Utvrđuje se da nije došusten prijeboj tražbine tuženika u iznosu od 129.373,61 kn.

V Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 114.215,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

Obrazloženje

Tužitelj je, kao ovrhovoditelj, zatražio određivanje ovrhe protiv tuženika, kao ovršenika, temeljem odredbe čl. 1.; 35. i 252.a Ovršnog zakona (NN 57/96, izmjene u NN 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04 i 88/05), u postupku pred javnim bilježnikom, a uz prijedlog je dostavio karticu zatvaranja – otvorene stavke kupca za 2010.g. (list 3 spisa).

Protiv rješenja o ovrsi koju je odredio javni bilježnik, tuženik je izjavio prigovor postupajući po kojem, primjenom izričite odredbe čl. 54. OZ-a, Općinski građanski sud u Zagreb rješenjem od 4. srpnja 2012., posl. br. Povrv-14057/11, rješenje o ovrsi stavio je izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha, ukinuo provedene radnje i odlučio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga pred ovim sudom, kao stvarno i mjesno nadležnim.

Punomoćnik tužitelja je na ročištu dana 04.09.2013. izjavio kako tuženik uz prigovor nije dostavio dokaz da su fakture bile osporene, te je predao na spis i tuženiku narudžbenice, račune i otpremnice, iz kojih navodi da proizlazi da je tuženik naručio i zaprimio robu, kao i da mu je upravo za tu robu ispostavljen račun.

U prigovoru je tuženik naveo da tražbinu osporava kao nepostojeću. Ističe da je temeljem kupoprodajnog ugovora za kupnju stana od 21.05.2009.g. sukladno članku VII istog, prodavatelj bio dužan platiti porez na promet nekretnina. Porezna uprava Područni ured Slavonski Brod, Ispostava Nova Gradiška, rješenjem 513-007-12-01/2009-0004 od 20.11.2009. umjesto toga teretila tuženika kao kupca za iznos od 8.52,25 kn, te je prilikom raskida ugovora o radu s tužiteljem dogovoreno da će tužitelj u stečajno dugovanje prema poreznoj upravi prijaviti navedeni iznos a s tim iznosom izvršiti prijeboj s dospjelim računima. Ističe da je kopiju rješenja porezne uprave predao tužitelju, te da je na sastanku održanom po pozivu tužitelja u prostorijama tužitelja u Novoj Gradiški, te na sastanku sa stečajnim upraviteljem tužitelja, zatražio da mu se dostavi obavijest o iznosu prijavljenom poreznoj upravi, što nije zaprimio, pa traži da se tražbina tužitelja umanjí za iznos od 8.852,25 kn za koji je po ugovoru o kupoprodaji tuženika teretila Porezna uprava.

Nadalje, tuženik ističe da se temeljem članka II istog Ugovora u iznosu kupoprodajne cijene uračunavaju neisplaćena primanja po osnovu ugovora o radu u trgovačkim društvima Dendron d.o.o., i Xylo d.o.o., te da je prilikom raskida ugovora o radu izjavio prijeboj svojih potraživanja u društvima kćerima tužitelja, Xylo d.o.o. i Dendrod d.o.o., čime je njegovo dugovanje u cijelosti podmireno, a koji prijeboj nije knjigovodstveno proveden. Dodaje da je od stečajnog upravitelja zatražio potvrdu o neisplaćenim primanjima ali mu ista nije dostavljena, te da traži da se iznos tražbine umani za iznos od 51.479,76 kn temeljem neisplaćenih primanja s osnova otpremnine u trgovačkom društvu Xylo d.o.o. i za iznos od 16.429,56 kn temeljem neisplaćenih primanja s osnova otpremnine u trgovačko društvu Dendron d.o.o., odnosno za ukupni iznos od 67.909,32 kn. nadalje, ističe da se temeljem istog ugovora u iznos kupoprodajne cijene uračunavaju neisplaćena primanja po osnovi menadžerskog ugovora u trovačkom društvu DI Sekulić d.o.o., te potražuje iznos od 120.521,38 kn (19.028,29 kn netto) temeljem neisplaćenih primanja.

Na ročištu 16.04.2013. tužitelj je predao podneska kojim specificira tužbeni zahtjev i očituje se na prigovor tuženika. Tuženik je zatražio rok za očitovanje na zaprimljeni podnesak, predložio je provesti dokaz saslušanjem stranaka, i to stečajnog upravitelja i svjedoka Đurđe Jurašinović, na okolnost zatvaranja obveza tuženika prema tužitelju, navodi da je ista bila voditelj knjigovodstvene financijske službe tužitelja i društva Dendron d.o.o. i Xylo d.o.o., te svjedoka Ilije Dumančića, koji je zastupao tužitelja dok je bio u likvidaciji, na okolnost zaključenja ugovora o prodaji stana na kojem se temelji dio utužene obveze.

U podnesku predanom na ročištu tužitelj navodi da je dana 11. Studenog 2009. Nad tužiteljem otvoren stečajni postupak temeljem rješenja Trgovačkog suda Slavonski brod broj III St-28/2009 od 11.11.2009. a za stečajnog upravitelja imenovan je Zdenko Bešlić. Ističe da se tužbeni zahtjev temelji na potraživanju za isporučenu robu prema računima 882/2009, 910/2009, 942/2009, te za prodajnu cijenu (kupovninu) za prodani stan prema kupoprodajnom ugovoru od 21.05.2009., u ukupnom iznosu od 50.204,21 kn. Spori navode tuženika iz prigovora ističući daje je kupoprodajnim ugovorom dogovoreno da porez na promet nekretnine plaća prodavatelj, koji zbog blokade računa nije platio porez, da je u vrijeme postojanja obveze plaćanja porezna zakonski zastupnik tužitelja bi tuženik. Porezna uprava je temeljem članka 6. Zakona o poreznu na promet nekretninama porezna platila od kupca, te tužitelj smatra da je tuženik svoje pravo na povrat plaćenog poreza trebao kao tražbinu prijaviti u stečajnom postupku nad tužiteljem. Ističe da izjava tuženika da nije dobio odgovor na upit iz zamolbe od 14.10.2011. nije istinita, te da je tužitelj svojom obavijesti od 21.10.2011. odgovorio na upit tuženika u cijelosti. Navodi da tuženik nije dao izjavu o prijeboju niti je naveo svoje dugovanje i tražbinu koju želi zatvoriti prijebojem. Ističe da je prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem tuženik u cijelosti namiren s osnove neto plaća, da je tuženiku prema utvrđenoj tražbini koja je svrstana u drugi viši isplatan red priznat iznos od 120.521,38 kn koji se odnosi na 101.493,09 kn po osnovu doprinosa, poreza i prireza, te 19-028,29 kn za otpremninu, regres i božićnicu. Zatim da je prije otvaranja stečajnog postupka nad trgovačkim društvom Dendron d.o.o. tuženik u cijelosti namiren s osnove neto plaća, a da je isti stečajni postupak istovremeno otvoren i zaključen, te se nisu utvrđivale tražbine vjerovnika., jednako kao i u slučaju stečajnog postupka nad trgovačkim društvom Xylo d.o.o. Dodaje da tražbina tuženika uvrštena u drugi viši isplatan red ne može biti predmet prijeboja jer se sve tražbine prema stečajnom dužniku ostvaruju u stečajnom postupku.

Podneskom od 12.11.2013. tuženik je izjavio da osporava navode tužitelja ističući da nije vidljivo kako je tužitelj vršio zatvaranje potraživanja, jer to nije vidljivo niti iz dokumentacije koja je priložena tužbi niti iz sadržaja samog podneska, te da ni iz jedne isprave koju je priložio tužitelj ne proizlazi tuženikova obveza temeljem računa 882, 910 ili

942 iz 2009.g. Dodaje da su računi za namještaj plaćeni u cijelosti obustavom dijela plaće, da je u samom računu vidljivo da je kao način plaćana navedeno „kredit radnici“, što znači da je račun plaćen obustavom dijela plaće koju je tuženik primao, da je kod obračuna plaće finansijsko knjigovodstvena služba provodila izjave o prijeboju. Ističe da kod tužitelja kao ni kod društava kćeri nije bilo dovoljno sredstava za isplate plaća, pa je služba obračuna plaća svaki mjesec prilikom izrade obračuna plaćan umanjivala obveze tuženika prema tužitelju sa obvezama tužitelja prema tuženiku za plaću po menadžerskom ugovoru, kao i za plaće u društvima kćerima, te da je na taj način trebalo biti zatvoreno cjelokupno potraživanje tužitelja prema tuženiku jer su tražbine tuženika prema tužitelju veće. Navodi da to proizlazi iz samog kupoprodajnog ugovora. Dodaje da je kod tužitelja nakon otvaranja stečajnog postupka došlo do manipuliranja finansijsko – knjigovodstvenim ispravama u računovodstvu, jer je tužitelj imao dva društva kćeri Xylo d.o.o. i Dendron d.o.o., nad kojima je proveen stečajni postupak na način da je isti otvoren i zatvoren, a za ta dva društva su se finansijsko – knjigovodstveni poslovi vodili kod tužitelja. DS obzirom da je finansijsko – knjigovodstvena dokumentacija bila dostupna stečajnom upravitelju tužitelja, te da je tuženik sva svoja potraživanja i prema tužitelju i prema društvima kćerima stavio u prijeboj sa svojim tražbinama prema tim društvima. I to prije otvaranja stečajnih postupaka smatra da je očito da je stečajni upravitelj tim ispravama manipulirao, da ih nije proveo u knjigovodstvu, a da je voditelj knjigovodstva bila Đurđa Jurašinović, s kojom je tuženik kontaktirao i usklađivao međusobna potraživanja i zatvaranje obveza. Ističe da je tuženik sve svoje obveze prema tužitelju i prema društvima kćerima podmirio isplatama u novcu te prijebojem za potraživanja za plaće i otpremnine, time da su sve tražbine bile kompenzabilne prije otvaranja stečaja. Dodaje da je tuženiku redovito otkazan ugovor o radu u trgovačkom društvu Dendron d.o.o. 20.11.2009., te da je prema tom društvu imao potraživanje s osnova otpremnine u iznosu od 16.429,56 kn, da mu je redovito otkazan ugovor o radu u trovačkom društvu Xylo d.o.o. 20.11.2009. prema kojem ima osnovano potraživanje s osnova otpremnine u iznosu od 51.479,76 kn, da mu je u stečajnom postupku nad tužiteljem priznato potraživanje u iznosu od 120.521,38 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda. Navodi da je nesporno da mu nikad nije isplaćena otpremnina u društvima kćerima kao ni bruto plaća ostvarena kod tužitelja u iznosu od 12.521,38 kn. Tvrdi da su sve tražbine tužitelja prema tuženiku, kao i tražbine tuženika prema tužitelju prestale prijebojem jer je tuženik dao izjavu o prijeboju koju je predao u pisanom obliku ovlaštenoj zaposlenici tužitelja Đurđi Jurašinović, radi provođenja u knjigovodstvu. Dodaje da je plaća temeljem Zakona o radu, plaća u bruto iznosu a neto tužitelju nije isplaćen, već je uprao tim iznosom namiren dio tražbine tužitelja po osnovi kupoprodajne cijene za stan. Također ističe kako su tražbine tužitelja i tučenika nastale prije otvaranja stečajnog postupka, pa stoga smatra da su neosnovani navodi tužitelja kako iste ne mogu biti predmet prijeboja, jer prijeboj nastane kad se za njega steknu uvjeti.

Punomoćnik tužitelja istaknuo je da navodi tuženika da su sve tražbine tuženika su osnove plaće i otpremnine pogodne za prijeboj, nisu osnovani, obzirom da u toč. II. st. II. Kupoprodajnog ugovora od 21.05.2009. stoji da se u iznos u kupoprodajne cijeni mogu računati sve dospjele neisplaćene plaće u društvima DI SEKULIĆ, DENDRON i XYLO, pa smatra da mogućnost prijeboja iz tog ugovornog odnosa nije dopuštena za neke druge tražbine osim neto plaće. Nadalje, da tražbine tuženika prema društvima Denron d.o.o. i Xylo d.o.o. nisu kompenzibilne jer od tuženika ta društva ništa ne potražuju, pa nema uzajamnosti tražbina. Dodaje da osim neisplaćene kupovine za stan, tužitelj od tuženika potražuje i iznos s naslova kupovine namještaja temeljem računa na kojima temelji svoj tužbeni zahtjev, a koji prileži ovom spisu, te da je dospjelost pojedinih tražbina i zatvaranje potraživanja vidljivo iz kartice kupca koja se nalazi u spisu. Predložio je da se u svojstvu svjedoka sasluša stečajni upravitelj Zdenko Bešlić, a na okolnosti kronologije otkazivanja Ugovora o radu tuženika, pregovora u pogledu namirenja dugovanja vođenih s tuženikom, te pismene korespondencije s tuženikom. Tuženik je osporio navode da su mu podmireni iznosi plaća od strane tužitelja i

društava Dendron d.o.o. i Xylo d.o.o., da bi po Ugovoru o prodaji stana cijena stana mogla biti podmirivana samo za iznos neto plaća kao što tvrdi tužitelj, navodi da se otpremnina, u smislu pozitivnih propisa, smatra plaćom, pa su stoga sve tražbine tuženika prema tri spomenuta društva od kojih su DENDRON I XYLO društva kćeri tužitelja, podobne za prijeboj. Obzirom na pogrešno tumačenja sadržaja kupoprodajnog ugovora od 21.05.2009. kao i na nepoštivanja dogovorenog načina podmirjenja međusobnih obveza, tuženik je predložio da se, pored dokaza njegovim saslušanjem, te saslušanjem svjedoka Đurde Jurašinić, na adresi poslodavca POLJOPRIVREDNO-PREHRAMBENI KOMPLEKS d.o.o., Industrijska 8, Nova Gradiška, provede i dokaz saslušanjem Ilije Dumančića, koji je potpisao kupoprodajni ugovor. Tuženik ističe da smatra da je s obzirom na okolnost da tužitelj u svojem knjigovodstvu nije proveo sve ugovorene ugovore o cesiji i ugovore o asignaciji, treba provesti financijsko knjigovodstveno vještačenje, obzirom da su sva tuženikova potraživanja prema tužitelju i društvima kćerima Dendron d.o.o. i Xylo d.o.o. podobna za prijeboj, pa pravilnim zatvaranjem međusobnih obveza u knjigovodstvu sva tri društva, potraživanje tužitelja prema tuženiku ne bi postojalo. Napomenuo je da je financijsko knjigovodstvene poslove za sva tri imenova društva vodila upravo predložena svjedokinja Đurda Jurašinić i to istom poslovnim prostorijama, tj. kod tužitelja. Punomoćnik tužitelja naveo je da je točno da bruto plaća tuženika sadržava neto plaću poreze i doprinose, ali da se u praksi porezi i doprinosi od strane trgovačkih društva obračunavaju i uplaćuju u državni proračun, a ne na ruke tuženika. Također ističe da je moguć prijeboj međutražbina, ali u tom slučaju bi se radilo o multilateralnoj kompenzaciji za čiju valjanost je potrebna suglasnost svih sudionika u prijeboju. Dodao je da je punomoćnik tuženika naveo kako bi izgledao pravi put rješavanja prijeboja s obzirom na pravu kvalifikaciju, računovodstvene i knjigovodstvene poslove, no prema saznanjima punomoćnika tužitelja jasno je da ne nalazi ugovore o cesiji i asignaciji o kojima govori punomoćnica tuženika, te smatra da navedeni prijeboj između trgovačkih društva Xylo d.o.o. i Dendron d.o.o. nije moguć.

Zakonski zastupnik tužitelja izjavio je da su računi trgovačkih društava Xylo d.o.o. i Dendron d.o.o. i tužitelja bili u blokadi u vrijeme 2009. god. i 2010. god. u vrijeme otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, te su u slučaju blokade računa obračunska plaćanja zabranjena prema Zakonu o platnom prometu, odnosno ništetna, te ističe da kako zakonski zastupnik tužitelja nema saznanja o postojanju dokumenata koji bi se odnosili na cesiju i asignaciju.

Punomoćnik tuženika istaknuo je da je i u kupoprodajnom ugovoru za stan i u računima za kupnju namještaja bilo ugovorena mogućnost plaćanja putem prijeboja ili drugog obračunskog plaćanja po osnovi tražbina iz radnog odnosa ili temeljem menadžerskog ugovora, te da takva praksa nije bila samo sa tuženikom, već sa svim zaposlenicima koji su od tužitelja kupovali robu, što je bio način da im tuženik plati njihove neisplaćene plaće. Takva praksa provodila se kod tužitelja dulje vrijeme, u knjigovodstvu je provođeno, na svakoj plaći, prebijanje tražbina tužitelja kao prodavatelja sa tražbina tuženika ili drugih radnika po osnovi radnog odnosa, a za kupljenu robu. To je razvidno iz kartice kupca na koju se poziva i sam tužitelj.

Na ročištu 17.03.2014. punomoćnik tužitelja predao je primjerak preslike prokaznog popisa imovine sastavljenog radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem, sastavljenog 27.10.2009.god., potpisanog od strane tadašnjeg zakonskog zastupnika tužitelja, Dalibora Kudumije, a u kojem stoji iznos dugovanja tuženika prema tužitelju na dan sastavljanja prokaznog popisa. Predao je presliku kupoprodajnog ugovora kojim je tuženik predmetnu nekretninu prodao, te naveo da je iz toga vidljivo da je tuženik imao sredstava za podmirenje dugovanja utuženog u ovom postupku. Punomoćnik tuženika predao je na spis i za tužitelja podnesak u kojem ističe prigovor radi prijeboja i dostavlja

dokumentaciju, a vezano za dokumentaciju predanu od stane tužitelja ističe da ista nije relevantna za ovaj postupak, te da je karticu kupca dostavio sam tuženik, a da je upravo iz te kartice vidljivo da je ugovorena otplata ustezanjem plaće.

Na istom ročištu saslušana je kao svjedok Đurđica Jurašinović, kei Mate, br. osobne iskaznice 101720168, izdane od PU Nova Gradiška, rođena u Novoj Gradiški, s boravištem u Novoj Gradiški, Slavonska 34, koja je, propisno upozorena, iskazala da je bila zaposlena kod tužitelja na radnom mjestu voditelja financija, da je obveze Dalibora Kudumije temeljem kredita za kupovinu namještaja kao i za kupnju stana zatvarala ustezanjem plaće koju je g. Kudumija primao kod tužitelja. Na poseban upit punomoćnika tužitelja, je li od tuženika dobila pisani nalog za prijeboj, izjavila je da je praksa bila da i drugim radnicima tužitelja, a ne samo g. Kudumiji, a obzirom da tužitelj nije raspolagao sredstvima za isplatu plaće, njihova potraživanja po osnovi plaće budu predmet prijeboja sa računima za kupnju robe. Za neke od radnika dobila je pisani nalog, dok za neke nije. Na poseban upit punomoćnik tuženika, iz kojeg razloga nije za svakog od radnika postojao pisani prijeboj, izjavila je da, obzirom da dio radnika više nije niti dolazio na posao, te obzirom na gužvu, prijeboj je vršila čim su postojale dospjele tražbine od strane radnika i od strane tužitelja. Na daljnje pitanje temeljem čega je knjižena obveza tuženika za kupnju stana svjedokinja izjavila je da je obveza knjižena na temelju fakture za kupnju stana, a Ugovor nije vidjela. Na daljnje pitanje, je li svjedokinja nastavila raditi kod tužitelja nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, svjedokinja je izjavila da je nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem radila u trgovačkom društvu Dendron d.o.o. Na daljnje pitanje, je li izvršila prijeboj svih tražbina radnika i tužitelja do trenutka otvaranja stečajnog postupka, svjedokinja je izjavila da je izvršen prijeboj svih knjiženih tražbina, a da tražbine po osnovi otpremnina, zatim božićnice i jubilarne nagrade za posljednje tri godine prije otvaranja stečaja kao i druge tražbine koje je odobrio stečajni upravitelj nije izvršen prijeboj, jer iste nisu dospjele prije otvaranja stečajnog postupka, a da tuženiku radni odnos prestao nakon otvaranja stečajnog postupka, pa otpremnina nije mogla biti knjižena prije, da su otpremnine, na koje je tuženik imao pravo temeljem otkaza u društvu Xylo i Dendron knjižene u tim društvima. Na daljnje pitanja punomoćnika tuženika, je li tuženik svjedokinji predao pisanu izjavu na kojoj traži da se njegova tražbina prema društvima DI SEKULIĆ, XYLO d.o.o. i DENDRON prebije sa tražbinom tužitelja svjedokinja je izjavila da sigurno nije primila pisanu izjavu, jer bi isto značilo da je potrebno provesti višestruku kompenzaciju koju bi trebali odobriti i iz društva XYLO i DENDRON. Na daljnje pitanje, je li s tuženikom svjedokinja dogovarala višestruku kompenzaciju svjedokinja je izjavila da višestruku kompenzaciju nije dogovarala, tek po otvaranju stečajnog postupka tuženik joj je predočio Ugovor o kupoprodaji stana, koji je tada prvi put vidjela. Na daljnje pitanje punomoćnika tuženika, jesu li u to vrijeme postojali i drugi ugovori o kupoprodaji stanova, svjedokinja je izjavila da prema njezinim saznanjima nije bilo drugih ugovora, međutim da s obzirom na njen djelokrug poslova nije imala uvid u isto". Na daljnje pitanje punomoćnika tuženika, je li nakon otvaranja stečajnog postupka svjedokinja obavljala knjigovodstvene poslove za tužitelja, svjedokinja je izjavila da je i da danas radi završni račun za tužitelja. Na poseban upit temeljem čega je knjižena obveza i ispostavljena faktura, svjedokinja je izjavila temeljem računa na kojem je pisalo da je ispostavljen temeljem Ugovora, međutim da Ugovor nije vidjela. Punomoćnik tuženika prigovorio je istinitosti iskaza svjedokinje u dijelu u kojem je iskaz suprotan navodima tuženika iz odgovora na tužbu, a posebno u dijelu u kojem svjedokinja navodi da nije primila pisanu izjavu tuženika, radi prijeboja s potraživanjem tužitelja i društva XYLO i DENDRON kao i u dijelu u kojem svjedokinja navodi da nije uputila tuženika da će biti potrebna asignacija s društvom XYLO i DENDRON, te smatra da svjedokinja pogoduje tužitelju obzirom da obavlja poslove za tužitelja.

Na istom ročištu saslušan je kao svjedok Ilija Dumančić, sin Drage, br. osobne iskaznice 10525077447, izdane od PU Zagrebačke, rođen u Bocanjevcima, s boravištem u Zagrebu, Rudeška cesta 246, koji je, propisno upozoren, iskazao da je u to vrijeme bio sam predsjednik nadzornog odbora tužitelja, te da je vjerojatno potpisao Ugovor, a u svojim bilješkama je vidio da je na sjednici nadzornog odbora 26.04.2009. nadzorni odbor donio odluku o prodaji stana tuženiku, i to na kredit, da se neisplaćene plaće pretvore u otplatu kredita. Na daljnji upit, izjavio je da su društva XYLO i DENDRON, osnovana kako bi se omogućila daljnja proizvodnja i prodaja jer je tužitelju prijetila blokada računa. Na daljnje pitanje je li tuženik bio zaposlen u društvima XYLO i DENDRON, izjavio je da se ne sjeća detalja, ali da je g. Kudumija bio je predsjednik uprave i u DI SEKULIĆ i u XYLO i DENDRON. Po predočenju kupoprodajnog Ugovora sa stranice 7 i 8 spisa, a na pitanje pun. tuženika svjedok je izjavio da se radi o njegovom potpisu. Na daljnje pitanje, na koji način su s obzirom na čl. 2. Ugovora planirali izvršiti zatvaranje dugovanja tuženika, svjedok je izjavio da o tome nema saznanja, te da su to trebale provesti stručne službe tužitelja. Na poseban upit, tko je sastavljao Ugovor o kupoprodaji, svjedok je izjavio netko iz pravne službe, a da je šef pravne službe bio g. Filipović. Na poseban upit jesu li se o sjednicama nadzornog odbora vodili zapisnici, izjavio je da jesu, da ih je sastavljao g. Filipović, a na svakoj sljedećoj sjednici se potvrđivao zapisnik sa prethodne sjednice.

Na istom ročištu saslušan je kao stranka stečajni upravitelj tužitelja, Zdenko Bešlić, sin Mije, br. OIB:40568270984, mjesto rođenja u Slavonskom Brodu, s boravištem u Slavonskom Brodu, P. Krešimira IV br. 4, koji je izjavio da je tuženik u trenutku otvaranja stečajnog postupka temeljem Ugovora o kupoprodaji stana i kupoprodaje namještaja imao dugovanja prema tužitelju u iznosu od 50.204,21 kn, priznato mu je potraživanje prema tužitelju u iznosu od 120.521,38 kn i to kao tražbina drugog isplatnog reda koja se odnosi na otpremninu, regres, božićnicu, doprinose i porez, te da nisu postojale neisplaćene neto plaće koje bi mu bile priznate. Navodi da je tuženiku uputio pisanu opomenu kojom ga je pozvao na podmirenje dugovanja, te je potom tuženik zatražio da mu sastavi obračun njegovih tražbina prema tužitelju, na što je odgovorio u dopisu. Na poseban upit punomoćnika tuženika iz kojeg razloga nije izvršen prijeboj priznate tražbine tuženika s potraživanjem tužitelja, izjavio je da tražbine koje se odnose na doprinos niti ne mogu biti predmet prijeboja obzirom da se ta sredstva uplaćuju u određene fondove. Na daljnje pitanje punomoćnika tuženika, iz kojeg razloga za tražbinu koja se odnosi na otpremnine, regres i božićnicu nije izvršen prijeboj, iskazuje da te tražbine obzirom da su priznate u stečajnom postupku ne mogu biti predmet prijeboja. Na daljnji upit, je li upoznat s odredbom Ugovora o kupoprodaji prema kojoj je tužitelj kao prodavatelj dužan platiti porez na prodaju nekretnina, izjavio je da je, a da je tuženik bio ovlaštena osoba tužitelja, te je on trebao dati nalog za plaćanje tog poreza. Na daljnji upit, je li nakon otvaranja stečajnog postupka primio rješenje Porezne uprave koji se odnosi na porez na promet nekretnine, izjavio je da se ne sjeća. Na pitanje je li kao stečajni upravitelj tužitelja utvrđivao ili razmatrao obveze i potraživanja društva XYLO i DENDRON prema trećim osobama, iskazao je da su ta društva imala su svoje zakonske zastupnike a on je njihove obveze i tražbine razmatrao samo informativno. Na poseban upit punomoćnika tuženika, je li upoznat sa dugovanjima koja društva XYLO I DENDRON imala prema tuženiku, istaknuo je da je. Na daljnje pitanje je li kontaktirao sa gđom. Jurašinović vezano za način zatvaranja međusobnih tražbina između tuženika i tužitelja i društava XYLO I DENDRON, izjavio je da je možda razgovarao o tome no da prijeboj nije bilo moguće izvršiti društvo DENDRON nema dugovanja prema tuženiku na ime isplaćenih plaća.

Na istom ročištu saslušan je tuženik, Dalibor Kudumija, sin Antona, br. OIB 38316138606, rođen u Bjelovaru, s boravištem u Zagrebu, Grižanska 12, koji je izjavio da je za otplatu kupoprodajne cijene dogovorena obročna otplata i to na način da se neisplaćene plaće mogu uračunati u otplatu kako je i bilo do otvaranja stečajnog postupka nad društvom

DI SEKULIĆ nakon čega je gđi. Jurašinović predao pisanu izjavu radi prijeboja njegovog potraživanje prema društvu DI SEKULIĆ, XYLO i DENDRON, na što je gđa. Jurašinović rekla da ne može postupiti po takvoj izjavi, već da je za prijeboj sa svakom neisplaćenom plaćom potrebno sastaviti posebnu izjavu koju je gđa. Jurašinović sastavila, a on ju je potpisao, a za dio potraživanja koja je naveo gđa. Jurašinović je rekla da je potrebno izvršiti asignaciju. Na poseban upit punomoćnika tuženika, na koji je način je dogovorena otplata za kupnju namještaja, izjavio je da je, obzirom da je tužitelj imao problema u poslovanju s radnicima pa tako i s njim, dogovoreno da mogu kupiti namještaj od tužitelja, a da će se otplata izvršiti prijebojem s njihovim potraživanjima po osnovni plaće i to bez pisanih izjava, temeljem dogovora. Na daljnje pitanje iskazao je da otpremnine od društva XYLO i DENDRON nisu bile isplaćene. Na daljnje pitanje, je li zatražio da se i za te tražbine izvrši prijeboj potraživanja tužitelja, izjavio je da je i to u jednostranoj izjavi koju je dao gđi. Jurašinović. Na daljnje pitanje, na koji način je došlo do toga da je tuženik podmirio porez na promet nekretnina, istaknuo je da je obzirom da tužitelj nije dostavio Poreznoj upravi prijavu, Porezna uprava od njega kao kupca zatražila je isplatu tog iznosa. Na poseban upit punomoćnika tužitelja, iz kojeg razloga nije podmirena ta porezna obveza prije otvaranja stečajnog postupka, a obzirom da je tuženik u tom periodu kupio i ponovno prodao nekretninu, te da je isti u Ugovoru o kupoprodaji kao fizička osoba kupac, a u vrijeme sklapanja Ugovora bio je i predsjednik uprave prodavatelja izjavio je da je bio predsjednik uprave u društvu s preko 300 zaposlenih, da nije mogao nadzirati sve poslove, a ovu obvezu je trebala riješiti pravna služba. Na daljnji upit, temeljem čega smatra da je pravna služba trebala riješiti ovu poreznu obvezu, izjavio je da nije davao nalog za svaki postupak koje su službe obavljale, da ne zna je li to bio zadatak pravne ili financijske službe, ali pravna služba je sastavljala tekst Ugovora, prezentirala ga nadzornom odboru, te stoga smatra da je trebala riješiti pitanje poreza na promet nekretninama, što je bilo navedeno i u Ugovoru. Na daljnji upit, kada je tuženik predao izjavu gđi. Jurašinović, a kojom traži da se za njegova potraživanja prema društvu DI SEKULIĆ, XYLO, i DENDRON izvrši prijeboj s potraživanjem tužitelja, izjavio je da je izjavu u dva primjerka predao gđi. Jurašinović, ne sjeća se kada je to bilo, da nema primjerak te izjave, te da je oba primjerka ostavio kod gđe. Jurašinović, obzirom da je ona rekla da ne može izvršiti prijeboj temeljem jedne izjave, već da je potrebno sastaviti izjavu za svaku neisplaćenu plaću.

Na ročištu 22.04.2014. sud je odbio dokazni prijedlog tuženika da se financijskim vještačenjem utvrdi visina potraživanja tužitelja i tuženika, te je glavna rasprava zaključena.

Tijekom postupka, sud je izvršio uvid u otvorene stavke od 13.08.2011. (list 3 spisa), kupoprodajni ugovor od 21.05.2009. (list 7 – 8 spisa), porezno rješenje Ministarstva financija – porezne uprave, Područni ured Slavonski Brod, Ispostava Gradiška od 20.11.2009. (list 9 spisa), Odluku o redovitom otkazu ugovora o radu od 20.11.2009. (list 10 spisa), Odluku o redovitom otkazu ugovora o radu od 20.11.2009. (list 11 spisa), Prijavu tražbine radnika (list 12 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu od 11.11.2009. posl. broj St-28/2009 (list 29 – 38 spisa), karticu kupca od 2013. (list 39 spisa), račun 882/2009 (list 40 spisa), otpremnicu 324/2009 (list 41 spisa), otpremnicu 219/2009 (list 42 spisa), račun 910/2009 (list 43 spisa), otpremnicu 523/2009 (list 44 spisa), otpremnicu 54/2009 (list 45 spisa), otpremnicu 256/2009 (list 46 spisa), račun 942/2009 (list 47 spisa), otpremnicu 59/2009 (list 48 spisa), račun 64 (list 49 spisa), obavijest na temelju zamolbe od 21.10.2011. (list 53 spisa), povratnicu (list 54 spisa), list prijemne knjige (list 55 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu od 02.06.2011. posl. broj St-29/2011 (list 57 - 60 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu od 24.01.2011. posl. broj St-39/2011 (list 61 - 63 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu od 31.05.2010. posl. broj St-12/2010 (list 64 - 67 spisa), zahtjev za dostavu podataka od 14.10.2011. (list 73 spisa), izvješće o slanju faks

poruke (list 74 spisa), prokazni popis imovine od 27.10.2009. (list 88 – 92 spšisa), kupoprodajni ugovor od 27.10.2009. (list 93 – 95 spisa), karticu kupca za 2009.g. (list 98 – 99 spisa), izjavu o prijeboju od 21.05.2009. (list 100 spisa), izjavu o prijeboju od 31.05.2009. (list 101 spisa), izjavu o prijeboju od 01.06.2009. (list 102 spisa), izjavu o prijeboju od 01.07.2009. (list 103 spisa), izjavu o prijeboju od 01.08.2009. (list 104 spisa), izjavu o prijeboju od 01.09.2009. (list 105 spisa), izjavu o prijeboju od 29.10.2009. (list 106 spisa).

U postupku izvođenja dokaza sud je sukladno čl. 220. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91., NN 91/92., NN 112/99, NN 117/03., NN 88/05, NN 02/07, NN 84/08, NN 123/08 NN 57/11 NN 25/13; dalje ZPP-a) dokazivanjem po predloženim dokazima obuhvatio sve činjenice važne za donošenje odluke te je tako izveo dokaze izvršenjem uvida (čitanjem) u isprave i podneske koji prileže spisu. Napominje se da je sud razmatrao sadržaj nabrojanih isprava koje se nalaze u spisu u preslici te sadržaj smatrao istinitim, s obzirom da nije osporena njihova istovjetnost izvornicima, sve sukladno odredbama čl.108. st.1. i st.3. Zakona o parničnom postupku (NN broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13 dalje: ZPP).

Sagledavajući dokaze kako zasebno, tako i u njihovoj ukupnosti, kao i rezultate provedenog postupka u smislu odredbe čl.8. ZPP-a, sud je našao tužbeni zahtjev djelomično osnovanim.

Tužitelj potražuje iznos od 50.204,21 kn sa zakonskim zateznim kamatama, od toga iznos od 39.554,21 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 01.06.2009.g. do isplate temeljem ugovora o kupoprodaji nekretnine, a preostali iznos od 10.650,00 kn temeljem ugovora o kupoprodaji pokretnina, sa zakonskim zateznim kamatama na iznos od 3.150,00 kn od 01.07.2009., na iznos od 3.500,00 kn od 17.07.2009., na iznos od 4.000,00 kn od 22.07.2009. do isplate.

Tijekom postupka tuženik nije osporio osnovanost tužbenog zahtjeva, odnosno između stranaka nije sporno, a i iz isprava priloženih spisu proizlazi, da su tužitelj kao prodavatelj i tuženik kao kupac 21.05.2009. sklopili ugovor o kupoprodaji nekretnine. Nadalje, tuženik nije osporio niti da je tužitelj predao tuženiku u vlasništvo stvari navedene u računima po kojima tužitelj potražuje preostali iznos od 10.650,00 kn. Između stranaka nije sporno da je nad tužiteljem rješenjem Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu posl.br. St-28/2009 od 11.11.2009. otvoren stečajni postupak niti da je tuženik prijavio tražbinu kao radnik, temeljem koje prijave je rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu od 31.05.2010. posl. broj St-12/2010, priznata tražbina tuženika kao tražbina drugog višeg isplatnog reda. Između stranaka nije sporno a i iz isprava priloženih spisu proizlazi da je tuženiku prilikom otkaza ugovora o radu u trgovačkom društvu Dendron d.o.o. 20.11.2009. priznato pravo na otpremninu u iznosu od 16.429,56 kn, a prilikom otkaza ugovora o radu u trgovačkom društvu Xylo d.o.o. 20.11.2009. priznato pravo na otpremninu u iznosu od 52.479,76 kn. Također nije sporno da je tuženik podmirio iznos poreza na promet nekretninama u iznosu od 8.852,25 kn, za nekretninu koja je predmet gore navedenog kupoprodajnog ugovora.

Između stranaka je sporna visina tužbenog zahtjeva.

Naime, tuženik u prigovoru ističe prigovor radi prijeboja utuženog potraživanja tužitelja i potraživanja tuženika u iznosu od 8.852,25 kn za plaćeni poreza na promet nekretninama, koji je prema njegovim tvrdnjama bio u obvezi platiti tužitelj. Nadalje, u prigovoru navodi da je prilikom raskida ugovora o radu u društvu Dendron d.o.o. i Xylo d.o.o. izjavio prijeboj svojih potraživanja prema tim društvima te da traži da se iznos tražbine

umanji za iznos od 67.909,32 kn, koji se odnosi na otpremnine koje potražuje od navedenih društava. Također navodi da prema tužitelju ima potraživanje temeljem govora o rad, koje je u stečajnom postupku priznato u iznosu od 120.521,38 kn. Zatim u podnesku od 12.11.2013. tuženik navodi da su računi za namještaj plaćeni u cijelosti obustavom dijela plaće, odnosno da je prilikom obračuna plaće financijsko - knjigovodstvena služba provodila izjave o prijeboji, te da je sve obveze prema tužitelju podmirio isplatama u novcu, te prijebojem potraživanja za plaće i otpremnine. Navodi da mu nije isplaćena plaća ostvarena kod tužitelja u iznosu od 12.521,38 kn. Dodaje da je ovlaštenoj osobi tužitelja, Đurđi Jurašinović, predao pisanu izjavu o prijeboju. Tuženik također ističe da od stečajnog upravitelja tužitelja po zahtjevu nije dobio obavijest o iznosu neisplaćenih plaća u društvima Dendron d.o.o. i Xylo d.o.o. Podneskom predanim na ročištu 17.03.2014. tuženik ponavlja da su tražbine tužitelja prestale jer je tuženik izjavio prijeboj, međutim, da je tužitelj manipulirao ispravama obzirom da tvrdi da takve isprave ne posjeduje, te da su u izjavi o prijeboju bila navedena sva dugovanja tuženika kao i sva njegova dospjela potraživanja koja su glasila na novac, i to potraživanja s osnove plaća u iznosu od 120.521,36 kn i tražbine s osnove otpremnine u društvima Dendron d.o.o. i Xylo d.o.o. Tuženik u istom podnesku prigovara i načinu na koji je tužitelj zatražio zakonsku zateznu kamatu na utužene iznose, navodeći da su do otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem redovno vršili međusobni prijeboji, pa tako i za plaću za 6., 7., 8., 9., 10., 11 mjesec 12009., pa dospijeće plaćanja utuženog iznosa za prodaju stana može biti najranije na dan otvaranja stečajnog postupka, 11.11.2009.g. Ističe da je prijeboj tražbina moguć bez obzira na otvaranje stečajnog postupka jer se radi o tražbinama pod odgovdnim uvjetom, obzirom da je ugovorena obročna otpлата. Konačno ističe prigovor radi prijeboja utuženog potraživanja tužitelja s tražbinom tuženika u iznosu od 197.282,93 kn.

Stečajnim zakonom (NN 44/96., 29/99., 129/00., 123/03 i 82/06), koji se obzirom na vrijeme otvaranja stečajnog postupka ima primijeniti, i to člankom 88. st. 1. propisano je da pravne posljedice otvaranja stečajnoga postupka nastupaju početkom dana kojega je oglas o otvaranju stečajnoga postupka istaknut na oglasnoj ploči suda, što je u predmetnom postupku 11.11.2009. godine. Članak 96. istog zakona propisuje da stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku. Međutim, člankom 103. određeno je da, ako je stečajni vjerovnik u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka imao, na temelju zakona ili ugovora, pravo na prijeboj, otvaranje stečajnoga postupka je bez utjecaja na to njegovo pravo. Člankom 105. propisano je da prijeboj nije dopušten ako je obveza stečajnoga vjerovnika prema stečajnoj masi nastala tek nakon otvaranja stečajnoga postupka.

Vezano za porez na promet nekretninama, za koji je nesporno da je podmirio tuženik prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, a iz članka VII Ugovora o kupoprodaji proizlazi da je isti bio u obvezi podmiriti tužitelj, iako se radi o tražbini nastaloj prije otvaranja stečajnog postupka, ista ne ispunjava uvjete iz članka 103. Stečajnog zakona.

Naime, da bi došlo do prijeboja, uz ostale pretpostavke čije postojanje sud nije utvrđivao, člankom 337. st 1. Zakona o obveznim odnosima propisano je da jedna strana mora drugoj dati izjavu o prijeboju, dakle, nije za nastanak prijeboja dovoljno da se susrelo kompenzabilno potraživanje s isto takvim protupotraživanjem. Iako ne mora postojati o tome sporazum stranaka, već je dovoljno da jedna strana izjavi drugoj da vrši prijeboj, tuženik nije dokazao da je takvu izjavu dao. Štoviše, tuženik u podnesku predanom na ročištu 17.03.2014. navodi da je u izjavi o prijeboju, za koju tvrdi da ju predao tužitelju koji ju nije proveo u svojim poslovnim knjigama, uvrstio sva njegova dospjela potraživanja koja su glasila novac, i to potraživanje s osnove plaće u iznosu od 120.521,36 kn, zatim otpremnine u društvima Dendron c.o.o. i Xylo d.o.o., međutim ne navodi da je u izjavu uvrstio i potraživanje u iznosu od 8.852,25 kn za plaćeni poreza na promet nekretninama. Obzirom da nije dokazao da je dao izjavu o prijeboju, to je sud ocijenio da tuženik prije pokretanja stečajnog postupka nije imao

pravo na prijeboj tražbine u iznosu od 8.825,25 kn, te da stoga nema mjesta primjeni članka 103. Stečajnog zakona, već je tuženik mogao radi namirenja iste tražbine prijaviti ju u stečajni postupak.

Tuženik ističe prigovor radi prijeboja iznosa od 120.521,36 kn, za koji u podnesku predanom na ročištu 17.03.2014. navodi da se odnosi na plaće, te da je priznat u stečajnom postupku nad tužiteljem. Spisu je tuženik, a kasnije i tužitelj, priložio prijavu tražbine radnika, u kojoj je kao podnositelj naveden tuženik, ista je potpisana od strane tuženika. Prema navedenoj prijavi, tuženik je prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 120.521,38 kn, a isti iznos mu je priznat rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu od 31.05.2010. posl. broj St-12/2010, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

Međutim, u specifikaciji prijave, tuženik je sam naveo da se njegovo potraživanje prema tužitelju odnosi na otpremninu u iznosu od 16.528,29 kn, zatim na regres i božićnicu u iznosu od 2.500,00 kn, te na poreze i doprinose i prirez, u iznosu od 101.493,09 kn, što ukupno iznosi 120.521,38 kn. Obzirom da u navedenoj prijavi pod rubrikom „neto plaća“ tuženik nije unio iznos, sud je ocijenio da je izjava da se iznos priznat kao tražbina u stečajnom postupku odnosi na plaću, neosnovana. Člankom II Kupoprodajnog ugovora ugovoreno je da se u iznos kupoprodajne cijene mogu uračunati sve dospjele neisplaćene plaće koje pripadaju tuženiku temeljem menadžerskog ugovora sklopljenog s tužiteljem, te ugovora o radu sklopljenog s društvom Dendron d.o.o. i Xylo d.o.o. Prema članku 119. Zakona o radu, otpremninu poslodavac isplaćuje radniku, uz ispunjenje propisanih uvjeta, prilikom otkaza ugovora o radu, te ona predstavlja svojevrsnu novčanu pomoć radniku tijekom razdoblja nezaposlenosti i obeštećenje za ukupni radni staž ostvaren kod određenog poslodavca, dok se plaća isplaćuje za izvršen rad, te stoga sud smatra neosnovanim navode tuženika da se otpremnina smatra plaćom. Osim toga, iako Zakon o obveznim odnosima ne propisuje obvezatni oblik izjave o prijeboju, stranke su navedenim ugovorom suglasno utvrdile da se u iznos kupoprodajne cijene mogu uračunati dospjele plaće prema pisanom zahtjevu tuženika. Tuženik je izjavio da je takvu pisanu izjavu predao ovlaštenoj osobi tužitelja, Đurđi Jurašinović, međutim, nije dostavio dokaz u prilog toj tvrdnji, dok je Đurđa Jurašinović, saslušana kao svjedok, izjavila da je kao voditelj financija tužitelja, vršila prijeboj potraživanja tužitelja temeljem ugovora o kupoprodaji stana i potraživanja tuženika s osnove plaća, ali da nije od tuženika primila pisanu izjavu na koju se isti poziva. Obzirom da svjedokinja nije više zaposlena kod tužitelja, te da je njezin iskaz u skladu s ostalim dokazima i ispravama, sud je prihvatio iskaz iste kao vjerodostojan. Obzirom da se ne radi o tražbini neisplaćene dospjele plaće, tužitelj nije imao pravo na prijeboj istog iznosa prije pokretanja stečajnog postupka, te stoga prema shvaćanju suda nema mjesta primjeni odredbe članka 103. Zakona o stečaju. A obzirom da je tražbina na koju se poziva tuženik priznata u stečajnom postupku kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, prijebojem u ovom postupku sud ne bi poštovao zakonski red namirenja određen odredbama Stečajnog zakona, te bi time oštetio stečajne vjerovnike čije tražbine su priznate kao tražbine prvog isplatnog reda. Slijedom navedenog, sud je ocijenio prigovor radi prijeboja i u tom dijelu neosnovanim.

U odnosu na tražbine tuženika koje se odnose na otpremnine priznate u redovitim otkazima ugovora o radu od 20.11.2009. godine, i to u trgovačkom društvu Dendron d.o.o. u iznosu od 16.429,56 kn a u društvu Xylo d.o.o. u iznosu od 51.479,76 kn, nije sporno, kao prvo, da su navedene tražbine nastale nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, 11.11.2009.g, te stoga ne ispunjavaju pretpostavke propisane člankom 103. Stečajnog zakona, jer stečajni vjerovnik, odnosno tuženik, u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka nije imao, na temelju zakona ili ugovora, pravo na prijeboj. Nadalje, obzirom na gore navedene odredbe članka II Kupoprodajnog ugovora, tražbine koje se odnose na otpremnine priznate u društvu Dendron d.o.o. i Xylo d.o.o. nisu tražbine tuženika prema tužitelju, već prema navedenim

društvima, nedostaje i uvjet uzajamnosti, odnosno, te tražbine ne postoje kao tražbine tuženika prema tužitelju. Tuženik nije predložio niti jedan dokaz u prilog tvrdnji da ima potraživanje prema društvima Dendron d.o.o. i Xylo d.o.o. po osnovi neisplaćene plaće, koje bi sukladno odredbama Kupoprodajnog ugovora, mogle biti predmet prijetoja.

Tuženik je tijekom postupka izjavio da je dugovanje podmirio i isplatama u novcu, međutim nije priložio dokaz o istom. Izjave o prijetoju koje je dostavio u prilogu podneska predanog na ročištu 14.03.2014. u iznosima se podudaraju s iznosima navedenim u karticama kupca koji su spisu priložili i tužitelj i tuženik, a iz istog je vidljivo i da tužitelj u poslovnim knjigama ima evidentirano potraživanje prema tuženiku upravo u utuženom iznosu. Također, iz kratica kupaca je vidljivo da je tužitelj vršio ustezanja plaća do 10.11.2009.g., te je stoga osnovan prigovor tuženika na način kako je tužitelj zatražio zatezne kamate na utuženo potraživanje, te se ima se primijeniti članak 73. Stečajnog zakona, kojim je određeno da nedospjele tražbine dospijevaju otvaranjem stečajnoga postupka, te je stoga u tom dijelu platni nalog ukinut u točki II izreke, te je zatezna kamata dosuđena od 12.11.2009.g. do isplate u točki II izreke.

Odluka o troškovima ovršnog postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. i st. 2. ZPP-a. Tužitelju je na ime troškova ovršnog postupka priznat trošak javnobilježničke nagrade u skladu s odredbom čl. 6 Pravilnika o nagradama i naknadi troškova za rad javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine" broj 151/05) u iznosu od 1.048,00 s uključenim PDV-om od 23%, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama počevši od dana nakon dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate. Odluka o visini zatezne kamate temelji se na čl. 29. st. 2. ZOO-a i u skladu sa postavljenim tužbenim zahtjevom pa je slijedom navedenoga temeljem čl.451.st.3. ZPP-a odlučeno kao u točki I izreke ove presude.

Platni nalog je ukinut u dijelu kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju ovršni trošak i to u dijelu koji se odnosi na javnobilježnički trošak pravomoćnosti iznosu od 36,90 kn s uključenim PDV-om od 23%, jer zbog izjavljivanja prigovora navedeni trošak nije nastao, te trošak javnobilježničkog otpavka u iznosu od 36,90 kn s uključenim PDV-om od 23% jer tužitelj nije dokazao da je navedeni trošak nastao i u kojem iznosu, pa je slijedom navedenoga sukladno čl. 451. st. 3. ZPP-a odlučeno kao u točki II izreke ove presude.

Odluka o tuženikovom zahtjevu za naknadu troškova parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., čl. 155. st. 1. i st. 2. ZPP-a, te je zahtjev tuženika trebalo odbiti u cijelosti jer isti nije uspio u sporu.

U Zagrebu, 6. lipnja 2014.g.

Sudac:

Marija Jurdana v.r.

Nacrt odluke izradila sudska savjetnica:

Tamara Košak v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od osam dana računajući od primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi ovom sudu, pismeno, u tri primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Za točnost opravka:
Valerija Svečak

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

KLAUZULA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: Povrv-7154/2012-15

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Tamara Košak

Datum pravomoćnosti: 25.04.2017.

Datum ovršnosti: 02.06.2017.

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:

Tamara Košak